

הסברים

אנלוגיות (שאלות 1-6)

1. השאלה: תפוז : פלח -

היחס: פלח תפוז הוא אחד החלקים המחולקים של התפוז.

ב' א' הוא אחד החלקים המחולקים של ה-א'.

תשובה (1): תירס : קלח. האם קלח תירס הוא אחד החלקים המחולקים של התירס? לא. קלח תירס הוא החלק המרכזי של התירס, המכיל את הגרעינים האכילים בתוכו.

תשובה (2): מדף : ספר. האם ספר מדף הוא אחד החלקים המחולקים של המדף? לא. מדף נועד כדי לשים עליו דברים שונים, בין היתר ספרים.

תשובה (3): עיר : רובע. האם רובע עיר הוא אחד החלקים המחולקים של העיר? כן.

תשובה (4): שמים : ענן. האם ענן שמים הוא אחד החלקים המחולקים של השמים? לא. ענן הוא התעבות אדי מים בשמים.

תשובה (3).

2. השאלה: שרבת : צייר -

היחס: שרבת זה צייר ללא תשומת לב רבה, קשקש.

א' זה ב' ללא תשומת לב רבה.

תשובה (1): רפרף : קרא. האם רפרף זה קרא ללא תשומת לב רבה? כן.

תשובה (2): טפטף : שפך. האם טפטף זה שפך ללא תשומת לב רבה? לא. טפטף זה נטף וירד טיפות טיפות, ושפך זה הוציא נוזל מכלי על ידי הטייתו.

תשובה (3): הסביר : הבין. האם הסביר זה הבין ללא תשומת לב רבה? לא. הסביר זה עשה פעולה כדי לגרום לאחר להבין.

תשובה (4): תמצת : סיכם. האם תמצת זה סיכם ללא תשומת לב רבה? לא.

תשובה (1).

3. השאלה: בור : כרה -

היחס: כרה זה יצר בור.

ב' זה יצר א'.

תשובה (1): עץ : עקר. האם עקר זה יצר עץ? לא. עקר זה הוציא דבר מה ממקומו בשלמותו, למשל עץ.

תשובה (2): כביש : סלל. האם סלל זה יצר כביש? כן.

תשובה (3): יתד : תקע. האם תקע זה יצר יתד? לא. יתד הוא כלי קיבוע – מוט מחודד שתוקעים באדמה כדי לחבר דברים.

תשובה (4): סלע : סיתת. האם סיתת זה יצר סלע? לא. סיתת זה עיבד ועיצב סלעים ואבנים.

תשובה (2).

4. השאלה: **כורעת ללדת : ילדה -**

היחס : מי שכורעת ללדת נמצאת רגע לפני לידה. כלומר לפני שילדה.
מי ש-א' נמצאת רגע לפני ש-ב'.

תשובה (1): נוח לכעוס : כעס. האם מי שנוח לכעוס נמצא רגע לפני כעס? לא. הביטוי נוח לכעוס מתאר אדם כעסן, רגזן. כלומר, מי שנוטה להיות כל הזמן במצב של כעס.

תשובה (2): מחשב להישבר : נשבר. האם מי שמחשב להישבר נמצא רגע לפני שנשבר? כן.

תשובה (3): מפליא מכותיו : הוכה. האם מי שמפליא מכותיו נמצא רגע לפני שהוכה? לא. מפליא מכותיו זה מרביץ לאחר באלימות וללא רחמים. אחד מפליא מכותיו והאחר הוא זה שהוכה (שהאחר הפליא בו מכותיו).

תשובה (4): חומד לצון : התלוצץ. האם מי שחומד לצון נמצא רגע לפני שהתלוצץ? לא. חומד לצון זה מתבדח, מתלוצץ.

תשובה (2).

5. השאלה: **בעלי חיים : חרקים -**

היחס : חרקים הם תת-קבוצה של בעלי חיים (פרוקי רגליים).
ב' היא תת-קבוצה של א'.

תשובה (1): מאכלים : תבשילים. האם תבשילים הם תת-קבוצה של מאכלים? כן. (תבשילים = מאכלים מבושלים).

תשובה (2): ימים : אגמים. האם אגמים הם תת-קבוצה של ימים? לא. מדובר בשני מקווי מים מסוגים שונים.

תשובה (3): משפטים : מילים. האם מילים הם תת-קבוצה של משפטים? לא. משפטים מורכבים בין היתר ממילים.

תשובה (4): ידיים : ציפורניים. האם ציפורניים הם תת-קבוצה של ידיים? לא. ציפורניים נמצאות על קצות האצבעות שמהוות חלק מהידיים.

תשובה (1).

6. השאלה: **תפל : חמוץ -**

היחס : המילה תפל מתארת משהו חסר טעם, וחמוץ הוא סוג של טעם.
המילה א' מתארת משהו חסר _____, ו-ב' הוא סוג של _____.

תשובה (1): דומם : מתקתק. האם המילה דומם מתארת משהו חסר _____, ומתקתק הוא סוג של _____? כן. המילה דומם מתארת משהו חסר קול, ומתקתק הוא סוג של קול.

תשובה (2): צלול : עכור. האם המילה צלול מתארת משהו חסר _____, ועכור הוא סוג של _____? לא. עכור זה לא צלול.

תשובה (3): רך : ענוג. האם המילה רך מתארת משהו חסר _____, וענוג הוא סוג של _____? לא. המילה ענוג מתארת משהו רך, עדין ומפנק.

תשובה (4): דהוי : צבוע. האם המילה דהוי מתארת משהו חסר _____, וצבוע הוא סוג של _____? לא. המילה דהוי מתארת משהו שפעם היה צבוע, וצבעו דהה.

תשובה (1).

הבנה והסקה (שאלות 7-17)

7. עלינו למצוא מחקר שיאפשר להכריע בין שתי השערות ביחס לזיכרון האנושי – הזיכרון האנושי **משלים פרטים באמצעות הסתמכות על ידע קודם**, או שהזיכרון האנושי **אינו מסתמך** על ידע קודם.

נבדוק את התשובות המוצעות ונראה כי הניסוי המתאים להכריע בין ההשערות הוא זה שמופיע בתשובה (3). ניסוי זה בודק האם הנבדקים משלימים את הפרטים בחדר רופא על פי ידע קודם שהיה להם, ולא רק לפי הזיכרון שלהם. אם יציינו חפצים שהיו מצפים למצוא בחדר של רופא ובפועל לא היו בו, הרי שניתן יהיה לקבוע כי הזיכרון האנושי משלים פרטים באמצעות הסתמכות על ידע קודם. אם לא, נקבע כי הזיכרון האנושי אינו מסתמך על ידע קודם.

תשובה (3).

8. עלינו לבנות פסקה הגיונית מארבעת המשפטים ומילות הקישור שבתשובות.

נבדוק את התשובות המוצעות ונראה כי תשובה (3) מתאימה.

תשובה (3): כאשר כמות הכולסטרול הנכנסת לגוף גדולה מהכמות שהוא זקוק לה, עודפי כולסטרול מצטברים על דופנות העורקים ועלולים אף לגרום לסתימתם. היצרות העורקים עלולה להפריע לזרימת הדם ללב, והדבר מגדיל את הסיכון ללקות בהתקף לב.

תשובה (3).

9. לפנינו שאלת משל נמשל. עודד טוען שסקר של 400 אנשים בלבד אינו מספיק כדי לקבוע מה חושבת האוכלוסייה כולה. אבנר מבקר את דבריו באמצעות המשל: "מי שרוצה לבדוק את טעמה של דייסה שבישל בטרם יגיש אותה אינו אוכל את הסיר כולו".

נבין את כוונת המשל:

אבנר מסביר שכדי לבדוק את טעמה של דייסה אין צורך לאכול את כל הסיר. מספיק **לטעום חלק קטן מהדייסה**. בכך הוא מתכוון לומר שמי שרוצה להעריך את עמדותיה של האוכלוסייה כולה, אינו צריך לשאול כל אדם ואדם. מספיק **לערוך סקר על מדגם קטן ומייצג שלה**.

לפיכך, אבנר ממשיך את **עריכת הסקרים לטעימת הדייסה**.

תשובה (4).

10. לפנינו שאלת חשיבה מדעית.

במפעל מסוים נערך מחקר על יעילות חליפות מגן לעובדים החשופים לחומרים מסוכנים. נמצא שאצל לובשי החליפות היו יותר נזקים בריאותיים מאשר אצל מי שאינם לובשים אותן, והחוקרים הסיקו שהחליפות מזיקות ולכן יש להפסיק להשתמש בהן מיד. יצרני חליפות המגן טענו שהשימוש בחליפות אינו מזיק, והציגו הסבר חלופי לממצאי המחקר, ומבקשים שנמצא בתשובות מה יכול להיות הסבר זה. נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): רק העובדים הנחשפים לחומרים המסוכנים חשיפה ממושכת במיוחד, החורגת מן התקן שנקבע בחוק, לובשים חליפות מגן. הסבר זה מתאים לטענה של יצרני חליפות המגן שהחליפות אינן מזיקות. הוא מצביע על כך שהעובדים שלובשים את החליפות הם בדיוק אלה שנחשפים לרמות גבוהות במיוחד של חומרים מסוכנים, ולכן רק אצלם נראה שיעור הנזקים גבוה מחשיפה לחומרים מסוכנים. כלומר, החליפות אינן מזיקות. זו התשובה הנכונה.

תשובה (1).

11.

לפנינו שאלת כללים. נתון לנו סעיף מתוך חוק הקובע כי בניין משותף חייב להתנהל על פי תקנון המסדיר את היחסים בין בעלי הדירות מבחינת זכויות וחובות, ושואלים אותנו באיזה מהבניינים המשותפים בתשובות, הרשומים במרשם המקרקעין, החוק מופר בוודאות.

נקרא את החוק וניגש לבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): בסוף הפסקה נכתב: "לאחר הרישום במרשם המקרקעין אפשר להחליף את התקנון בתקנון מוסכם עדכני בכל עת". כלומר, כל עוד כל ההוראות מוסכמות, החוק מאפשר להחליף את התקנון המצוי לאחר הרישום בכל עת, כולל מיד לאחר הרישום. לכן אין כאן בהכרח הפרה. התשובה נפסלת.

תשובה (2): החוק קובע שכל הוראות "התקנון המוסכם" חייבות להיות מוסכמות בין בעלי הדירות. אם בבניין יש תקנון השונה מהתקנון המצוי, ורק חלק מההוראות מוסכמות, זה מפר במפורש את דרישת החוק, ולכן מדובר בהפרה ודאית. זו התשובה הנכונה.

למען שלמות ההסבר נבדוק גם את שאר התשובות:

תשובה (3): ייתכן שבעבר בניין התנהל לפי "תקנון מוסכם" שלא כל הוראותיו זהות להוראות "התקנון המצוי", וכיום התקנון הוחלף בהסכמת כל הדיירים בתקנון שהוראותיו זהים ל"תקנון המצוי". לכן אין כאן בהכרח הפרה והתשובה נפסלת.

תשובה (4): אין כל מניעה שבניין יתנהל על פי "תקנון מוסכם" שכמה מההוראות בו נלקחו מן "התקנון המצוי" כל עוד כל ההוראות מוסכמות על כלל דיירי הבניין. לכן אין כאן בהכרח הפרה והתשובה נפסלת.

תשובה (2).

12.

לפנינו פסקה רבת מלל ושואלים אותנו מהו סדר התרחשות האירועים המתואר בה.

נשווה את התשובות המוצעות לקטע, ונראה כי תשובה (2) מתאימה.

לפי הקטע: **היספגות הפחמן הדו-חמצני באוקיינוסים** מפחיתה את כמותו באטמוספירה, אך אליה וקוץ בה: בתהליך ההיספגות של חומר זה במי האוקיינוס הוא מתפרק, הפחמן שבו נעשה - **בתהליך של תגובה כימית עם המים** - לחומצה פחמתית, וזו מעלה את החומציות של המים. העלייה בחומציות המים **מפחיתה את יכולתם של מקצת היצורים החיים באוקיינוס, ובעיקר של האלמוגים, להמס סידן פחמתי, ועקב כך הם נפגעים.**

למען שלמות ההסבר נראה מדוע שאר התשובות אינן נכונות:

תשובה (1): "כמות הפחמן הדו-חמצני באטמוספירה פוחתת" ← היספגות הפחמן הדו-חמצני באוקיינוס עולה". לפי הפסקה היספגות הפחמן הדו-חמצני באוקיינוס היא שגורמת להפחתת כמותו באטמוספירה. לפיכך בתשובה זו יש היפוך של הסיבה והתוצאה. התשובה נפסלת.

תשובה (3): "מקצת החומצה הפחמתית נספגת באטמוספירה". מהפסקה לא עולה כי מקצת החומצה הפחמתית נספגת באטמוספירה. התשובה נפסלת.

תשובה (4): לפי הפסקה עליה בחומציות המים אמורה **להקשות** על היצורים באוקיינוס להמס סידן, וזה מה שפוגע בהם. זה לא נאמר בתשובה, ולכן היא נפסלת.

תשובה (2).

13. שואלים אותנו מה הסיבה להבדל בין גישתם של מייסדי המושבות כלפי דמותו של אודיסאוס ובין גישתם של מגלי הארצות, לפי דברי מלכין.

נקרא את הפסקה ונענה על השאלה במילים שלנו בטרם ניגש לתשובות המוצעות.

מלכין טוען כי **מייסדי המושבות** עזבו את יוון כדי להשתקע בארצות אחרות, ולכן לא העריכו את תשוקתו של אודיסאוס לשוב הביתה, בעוד **שמגלי הארצות** יצאו למסעות חקר מתוך כוונה לשוב לביתם, ולכן ראו באודיסאוס, שגם הוא רצה לשוב לביתו, דמות מופת.

לפיכך, לפי מלכין, ההבדל נובע מהמטרות והשאיפות השונות של שתי הקבוצות.

נבדוק את התשובות המוצעות ונחפש תשובה ברוח דברים אלה.

תשובה (1) לפיה הסיבה להבדל בין גישתם של מייסדי המושבות כלפי דמותו של אודיסאוס ובין גישתם של מגלי הארצות היא ש**יעדם הסופי של מייסדי המושבות היה שונה מזה של מגלי הארצות** מתאימה בדיוק. מייסדי המושבות הפליגו כדי **להשתקע במקום חדש** ולכן לא העריכו את רצונו של אודיסאוס לשוב הביתה, בעוד שמגלי הארצות יצאו למסע אך **תכננו לחזור לביתם**, ולכן הזדהו עם מטרותו של אודיסאוס.

תשובה (1).

14. נציב את התשובות המוצעות בפסקה עד שתתקבל פסקה הגיונית:

תשובה (3): מאז ומעולם דגל שלמה בעמדה **שאין שום דבר שלגביו** נכונה האמרה "כל המרבה הרי זה משובח". **אין פלא אפוא שכאשר** קרא כי צריכת יתר של הוויטמין החיוני Q **עלולה לגרום** לנזקים לבריאות, הוא לא **שינה את** עמדתו.

נתמצת: לפי המשפט הראשון – שלמה **נגד** הטענה כל המרבה הרי זה משובח. כלומר, לדעתו להוסיף יותר מדי עלול לפגוע. לפי המשפט השני – שלמה גילה שכשצריכת יתר של ויטמין מסוים עלולה לגרום לנזקים בבריאות, וזה גרם לו להישאר איתן בעמדתו. מתקבלת פסקה הגיונית, ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (3).

15. נציב את התשובות המוצעות בפסקה עד שתתקבל פסקה הגיונית:

תשובה (4): המלך **לואי נוהג תמיד בניגוד** לעצותיהם של אצילים שמתחנפים אליו. שארל הבדחן, **שחש** כי המלך ימנה אותו לתפקיד ליצן החצר, ידע זאת ולכן דחק בדוכסית אנה, **שההתרפסות היא לה טבע שני**, שלא **לחזור בה** מכוונתה לשכנע את המלך כי הוא המתאים ביותר לתפקיד.

נתמצת: בתחילת הפסקה נטען שהמלך לואי נוהג לפעול בניגוד לעצות המתחנפים אליו. בהמשך נכתב ששארל חש כי המלך ימנה אותו לליצן החצר, ולכן עודד את הדוכסית המתרפסת אנה לבקש מהמלך למנות אותו לתפקיד (כיוון שידע שהמלך יפעל בניגוד לעצתה). מתקבלת פסקה הגיונית, ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

16. בשונה משאלות השלמת משפטים קלאסיות, כאן נתונה פסקה מלאה ולאחר מכן עלינו למצוא בתשובות משפט שישלים אותה בצורה הגיונית.

נסכם אותה וניגש למצוא השלמה מתאימה בתשובות המוצעות.

"בוויכוח שהתקיים בתחילת המאה העשרים בשאלה איזו שפה על היהודים לדבר בארץ ישראל, טען ביאליק בתוקף שיש לדבר עברית. הוא טען זאת לא רק מתוך ביקורת על החיים היהודיים המסורתיים, שהתנהלו בלשונות זרות, אלא גם כהזמנה ליצירת תרבות מודרנית בארץ ישראל. לתפיסתו, העיסוק המסורתי באוצרות הרוח של התרבות העברית במנותק מהזירה החיה של הדיבור היום-יומי מונע מהם מגע חי עם המציאות ומצמצם את היקף השפעתם עליה."

בתחילת הפסקה עולה טענה של ביאליק לפיה יש לדבר עברית בארץ ישראל. בהמשך נכתב שהמניע שלו הוא לא רק ביקורת על המסורת, אלא גם רצון ליצור חיבור בין התרבות העברית לבין חיי היום-יום, כדי שאוצרות הרוח יוכלו להשפיע בפועל.

נחפש תשובה שממשיכה את הרעיון הזה.

תשובה (1) לפיה הדגש ששם ביאליק על דיבור עברי לא נבע אפוא מן הרצון להתרחק מן העיסוק באוצרות הרוח העבריים, כי אם מרצונו שכוחם יבוא לידי ביטוי הולם מתאימה בדיוק.

תשובה (1).

17. נשאלנו מה אינו משתמע מן הכתוב בנוגע ל"אי אפשר".

נתמצת את הפסקה וניגש לתשובות המוצעות.

בתחילת הפסקה נכתב שמה שיוצא דופן ב"אי אפשר" של קפקא הוא שהוא חל על הדברים היום-יומיים ביותר, ולרוב אינו מנומק, ולכן מטריד במיוחד עבור הקורא. בהמשך נכתב שבשונה מקפקא, מחברים מזמנים שונים בספרות הציגו את האי אפשר בצורה מנומקת ומוכחת, כולל ביסוס לוגי שקפקא לא סיפק ולא רצה לספק.

תשובה (1): בשורות 2-3 נכתב על האי אפשר של קפקא: "...במקרים רבים הוא (האי אפשר) אף אינו מנומק, ולכן הוא (האי אפשר) גם מטריד במיוחד עבור הקורא". לפיכך, מהפסקה עולה שהאי אפשר גורם לאי-נוחות אצל קוראיו של קפקא. התשובה נפסלת.

תשובה (2): מהקטע לא משתמע שהעובדה שביצירה הקפקאית האי אפשר אינו מנומק היא מה שהופך אותו לחוויית יסוד של הדמויות. לפי הפסקה שני הדברים מתקיימים ביחס לאי אפשר (חוויית יסוד, ואינו מנומק), אבל אין ביניהם קשר של סיבה ותוצאה. זו התשובה הנכונה.

למען שלמות ההסבר נבדוק גם את שאר התשובות:

תשובה (3): בשורות 1-2 נכתב: "...ומה שיוצא דופן כל כך באי אפשר הקפקאי הוא שהוא חל על הדברים היום-יומיים ביותר...". אם האי אפשר של קפקא יוצא דופן כיוון שהוא חל על דברים יומיים, הרי שניתן לומר שכשהוא בא לידי ביטוי בספרות הלא קפקאית, לרוב הוא נוגע לדברים שאינם יום-יומיים. הטענה משתמעת מהפסקה ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (4): בשורות 2-3 נכתב על האי אפשר של קפקא: "...ומה שיוצא דופן... ובמקרים רבים הוא אף אינו מנומק, ולכן הוא גם מטריד במיוחד עבור הקורא". אם האי אפשר של קפקא מטריד יותר כיוון שהוא אינו מנומק, ניתן לומר כי אצל סופרים אחרים הוא מטריד פחות כיוון שהוא מנומק. הטענה משתמעת מהפסקה ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (2).

קטע קריאה (שאלות 18-23)

18.

נשאלנו מדוע נאמר בשורה 6 כי "התחכום היישומי של המצרים היה מלווה בבורות תאורטית". נענה על השאלה במילים שלנו, וניגש לתשובות המוצעות.

בתחילת הפסקה מתואר כיצד המצרים העתיקים פיתחו שיטות הנדסיות מעשיות ומתוחכמות למדידת קרקעות. בהמשך מגיע המשפט "התחכום היישומי של המצרים היה מלווה בבורות תאורטית", ולאחריו מובאת דוגמה: האדריכלים הכירו יישומים של משפט פיתגורס אלפיים שנה לפני לידתו, אך לא ניסחו או הוכיחו אותו, ובאופן כללי לא עסקו בהוכחות מתמטיות כל עוד השיטה פעלה. לפיכך, מטרת המשפט הוא להדגיש את הפער בין היכולת המעשית לבין חוסר ההבנה התאורטית של המצרים.

כעת נבדוק את התשובות המוצעות ונחפש תשובה ברוח דברים אלה. תשובה (2) לפיה המשפט נאמר **מכיוון שהמצרים אומנם נעזרו בעקרונות מתמטיים, אך לא ניסו להתעמק בהם או להוכיח את נכונותם** מתאימה בדיוק.

תשובה (2).

19.

נשאלנו איזה מהאירועים שבתשובות הוא המוקדם ביותר לפי שתי הפסקאות הראשונות בקטע. נקרא עד סוף הפסקה השנייה, וניגש לבדוק את התשובות.

בפסקה הראשונה נאמר **שהשימוש הראשון בכלים שיכולים ליצור קו ישר ומעגל** נעשה על ידי מודדי הקרקעות עוד במצרים העתיקה. שאר האירועים קרו מאוחר יותר: ניסוח משפט פיתגורס הגיע אחרי המצרים, כינון הדמוקרטיה ביוון התרחש אלפי שנים אחרי, ופיתוח טכניקות הוכחה מופשטות התרחש רק עם האקלים האינטלקטואלי ביוון.

תשובה (3).

20.

נשאלנו איזו מן הטענות הבאות בנוגע לטכניקה של טיעון על דרך השלילה **אינה** נכונה על פי הפסקה השנייה.

מכיוון שכבר קראנו את הפסקה, ניגש לבדוק את התשובות המוצעות.

תשובה (1): בפסקה נכתב: "...ביסודה של חשיבה זו (החשיבה המדעית) עומדות טכניקות הוכחה המצריכות חשיבה מופשטת, שהתפתחו באותה תקופה, כמו טיעון על דרך השלילה". לפיכך, טכניקה של טיעון על דרך השלילה היא חלק מתשתית החשיבה המדעית המוכרת לנו. הטענה נכונה לפי הפסקה והתשובה נפסלת.

תשובה (2): ראו ציטוט בתשובה (1). טכניקה של טיעון על דרך השלילה מצריכה חשיבה מופשטת. הטענה נכונה לפי הפסקה והתשובה נפסלת.

תשובה (3): בפסקה השנייה נאמר שטכניקות כמו טיעון על דרך השלילה התפתחו בתקופת יוון העתיקה, **ולא** במצרים העתיקה, ושזו טכניקה הדורשת חשיבה מופשטת ומהווה חלק מתשתית החשיבה המדעית המוכרת לנו. זו התשובה הנכונה.

תשובה (4): בפסקה נכתב: "...טכניקות הוכחה... שהתפתחו באותה תקופה (ימי יוון העתיקה), כמו טיעון על דרך השלילה...". כלומר, טכניקה של טיעון על דרך השלילה התפתחה בימי יוון העתיקה. הטענה נכונה לפי הפסקה והתשובה נפסלת.

תשובה (3).

21. נשאלנו איזו מהאפשרויות הבאות היא הדומה ביותר לביסוס הגאומטריה על "קבוצה קטנה של הנחות יסוד פשוטות".

בפסקה השלישית נכתב שהיוונים אימצו ערכים של פשוטות ומינימליזם, ומתוך כך פיתחו את תאוריית הגאומטריה כמודל לחשיבה לוגית. הגאומטריה נשענה על מספר קטן של הנחות יסוד פשוטות, בעיקר על היכולת לבנות קו ישר ומעגל, מה שהפך את הסרגל והמחוגה לסמלים של פשוטות, תחכום וחשיבה אנושית.

כעת נחפש בתשובות מקרה דומה:

תשובה (2) לפיה **קוד מורס, המאפשר להעביר כל מסר מילולי באמצעות שני סוגי אותות בלבד – ארוך וקצר מתאימה.**

בגאומטריה היוונית, כל הטענות נבנות מתוך **קבוצה קטנה ופשוטה של הנחות יסוד** (קו ישר ומעגל), כמו שבקוד מורס, כל המסרים נוצרים מתוך **קבוצה קטנה ופשוטה של סימנים** (שני סוגי אותות בלבד).

תשובה (2).

22. נשאלנו איזה מן המאפיינים הבאים **אינו** מוצג בפסקה האחרונה בתור מאפיין של המדע המודרני.

נקרא את הפסקה, וניגש לבדוק את התשובות המוצעות.

תשובה (1): בפסקה נכתב: "...עודד ניתוח של טענות מורכבות בעזרת פירוקן לסדרה של טענות פשוטות יותר – טכניקה הנמצאת בבסיס עבודתו של כל מדען מודרני". לפיכך, התמודדות עם טענות מורכבות באמצעות פישוט שלהן היא מאפיין של המדע המודרני. התשובה נפסלת.

תשובה (2): בפסקה נכתב: "...הוביל ליצירת שפה אוניברסלית שאפשרה לכל גאומטריקאי לבחון בקלות את תקפותם של טיעוני עמיתיו...". לפיכך, קיומה של שפה המשותפת לעוסקים בתחום מסוים היא מאפיין של המדע המודרני. התשובה נפסלת.

תשובה (3): בפסקה נכתב: "הפכה אותה לנגישה לכל אדם, ללא קשר למעמדו הכלכלי. זהו יעד שהמדע שואף אליו עד היום". לפיכך, השאיפה לנגישות לבני כל המעמדות היא מאפיין של המדע המודרני. התשובה נפסלת.

פסלנו שלוש תשובות, ולפיכך התשובה הנותרת בהכרח נכונה. למען שלמות ההסבר נבדוק גם אותה.

תשובה (4): בשורה 29 נכתב: "...העובדה שהגאומטריה נשענת על הנחות יסוד פשוטות שאפשר לבטאן ביטוי מוחשי...". לפיכך, **הרצון להישען על הנחות יסוד שאפשר לבטא באופן מוחשי** הוא מאפיין של הגאומטריה **ולא** של המדע המודרני. זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

23. נשאלנו איזו מהאפשרויות היא המתאימה ביותר לשמש כותרת לקטע.

נתמצת את הקטע בקצרה ונחפש בתשובות משפט המסכם אותו.

הפסקה הראשונה עוסקת במקורות הגאומטריה במצרים העתיקה (תחכום יישומי לצד בורות תאורטית). בפסקה השנייה מתואר המעבר לחשיבה תאורטית מופשטת ביוון העתיקה. הפסקה השלישית מציגה את ערכי הפשוטות והמינימליזם שהובילו לגאומטריה היוונית, והפסקה האחרונה מדגימה את תרומת הגאומטריה לעקרונות מרכזיים של המדע המודרני.

לפיכך, הקטע עוסק בתהליך ההתפתחות של הגאומטריה ובתרומה שלה למדע המודרני.

נבדוק את התשובות המוצעות ונראה כי תשובה (1) לפיה כותרת לקטע יכולה להיות **התפתחותה של הגאומטריה ותרומתה להתפתחות המדע** היא התשובה הנכונה.

הערה: שאר התשובות לא כוללות התייחסות לגאומטריה, ולכן אינן מתאימות לשמת כותרת לקטע.

תשובה (1).